

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Mgr. Daniely Zemanové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Barbary Pořízkové v právní věci **žalobce: T. J.**, proti **žalované: Masarykova univerzita**, se sídlem Žerotínovo nám. 617/9, Brno, proti rozhodnutí rektora Masarykovy univerzity ze dne 10. 5. 2011, č. j. MU-PS/9458/2010/6351/PrF, č. j. MU-PS/3600/2010/2263/PrF, č. j. MU-PS/4600/2011/10632/PrF, č. j. MU/27242/2011/3021477 /RMU, a č. j. MU/31031/2011/3076361/RMU, v řízení o kasační stížnosti žalované proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 22. 1. 2013, č. j. 29 Af 87/2011 - 40, o návrhu žalované na přiznání odkladného účinku,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se** odkladný účinek **nepřiznává**.

Odůvodnění:

Včas podanou kasační stížností se žalovaná (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora uvedeného rozsudku Krajského soudu v Brně, kterým byla zrušena rozhodnutí rektora Masarykovy univerzity ze dne 10. 5. 2011, též označená v záhlaví tohoto rozhodnutí. Těmito rozhodnutími byly vyměřeny žalobci poplatky za prodlouženou dobu studia. V kasační stížnosti stěžovatelka požádala o přiznání odkladného účinku.

Stěžovatelka uvádí, že pokud by měla v budoucích poplatkových řízeních důsledně vycházet z právního názoru krajského soudu vysloveného v napadeném rozsudku, znamenalo by to pro ni takovou změnu v oblasti poplatkové agendy, která by její výkon pravděpodobně na dlouhou dobu zcela ochromila. To by pro stěžovatelku znamenalo finanční ztrátu v řádu stovek tisíc korun a ohrozilo by to právní jistotu vztahů z poplatkových povinností mezi stěžovatelkou a studenty. Zachování této jistoty nemůže dle stěžovatelky být v rozporu s veřejným zájmem a újma, která by mohla vzniknout žalobci odkladem je zjevně nepoměrně nižší. Soud konstatoval pochybení stěžovatelky ve způsobu stanovení výše poplatků za studium, stěžovatelka má však za to, že tyto stanovuje v plném souladu se zákonem.

Kasační stížnost nemá podle ustanovení § 107 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění platném pro projednávanou věc (dále jen „s. ř. s.“) odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat; přitom užije přiměřeně ustanovení § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Novelou soudního řádu správního, provedenou zákonem č. 303/2011 Sb., došlo s účinností od 1. 1. 2012 ke změně právní úpravy podmínek pro přiznání odkladného účinku žaloby v § 73 s. ř. s. Podle nového znění § 73 odst. 2 s. ř. s. lze žalobě přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Na rozdíl od předchozí právní úpravy tak již není nutné prokazovat tzv. nenahraditelnou újmu žalobce (resp. důvodnou obavu její hrozby), ale nepoměr mezi následkem (tj. „újmou“), která by žalobci vznikla nepřiznáním odkladného účinku, a případnou újmou, která by mohla vzniknout jiným osobám, pokud by k odložení účinků jinak závazného rozhodnutí došlo. Přiznání odkladného účinku nesmí být současně v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

Otázkou, zda správní orgán může v řízení o kasační stížnosti podat návrh na přiznání odkladného účinku a zda může být jeho návrhu vyhověno, se Nejvyšší správní soud zabýval v usnesení rozšířeného senátu ze dne 24. 4. 2007, č. j. 2 Ans 3/2006 - 49, publikovaném pod č. 1255/2007 Sb. NSS. Co do možnosti podání návrhu správním orgánem lze přitom závěry vyslovené rozšířeným senátem v uvedeném rozhodnutí vztáhnout i na novou právní úpravu, účinnou od 1. 1. 2012: *„I správní orgán může navrhnout při podání kasační stížnosti, aby jí byl přiznán odkladný účinek, a to ze stejných důvodů jako žalobce (§ 73 odst. 2 a 4, § 107 s. ř. s.). Samotné podání kasační stížnosti, není-li ze zákona spojeno s odkladným účinkem či nebyl-li vysloven soudním rozhodnutím, nemá však na plnění povinností správním orgánem žádný vliv.“* Z usnesení rozšířeného senátu dále vyplývá, že zákonné podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti, ač stanoveny shodně pro všechny stěžovatele (žalobce, osobu zúčastněnou na řízení, žalovaného), budou zjevně opřeny o jiné skutkové okolnosti podle toho, která z procesních stran je uplatní.

Stěžovatelka v návrhu na přiznání odkladného účinku uvádí, že by jí z důvodu změny poplatkové agendy, kterou by měla provést v důsledku právního názoru vyjádřeného v napadeném rozhodnutí krajského soudu, vznikla finanční ztráta v řádu stovek tisíc korun a znamenalo by to ohrožení právní jistoty vztahů z poplatkových povinností mezi stěžovatelkou a studenty. Nejvyšší správní soud k takto vymezeným důvodům zdůrazňuje, že prvotní podmínkou pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je věrohodné tvrzení stěžovatelky, že výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí by pro ni znamenaly nepoměrně větší újmu, než jaká může přiznáním odkladného účinku vzniknout jiným osobám.

Stěžovatelka však dovozuje svou hrozící finanční újmu a ohrožení právních vztahů se studenty ze změny poplatkové agendy, která se nevztahuje k právě projednávané věci, ale k obecné množině všech současných i budoucích poplatkových vztahů se studenty. Takové důsledky však nelze označit za výkon nebo jiné právní následky napadeného rozhodnutí. Krajský soud zrušil rozhodnutí žalované týkající se poplatkové povinnosti žalobce. Výrok napadeného rozhodnutí se tedy vztahuje k vyměření poplatků za studium v případě jednoho studenta, působí právní následky pouze vůči jeho osobě. Je zcela logické, že žalovaná zvažuje, zda na základě právních závěrů krajského soudu vyslovených v tomto rozhodnutí změni

pokračování

přístup k rozhodování o poplatcích za studium, či vyčká rozhodnutí o kasační stížnosti. Jedná se však o manažerské rozhodování žalované, při kterém zvažuje pozitiva a negativa jednotlivých možností, přičemž rozhodnutí, zda rozhodování o vyměřování poplatků za studium změnit, případně k jakému datu, je na jejím uvážení, není určeno výrokem napadeného rozhodnutí krajského soudu. Skutečnost, že úvahy o nutnosti či vhodnosti změny rozhodování o poplatcích za studium vyvolal závěr krajského soudu vyslovený v napadeném rozsudku, nelze označit za jeho jiné právní následky. Případné rozhodnutí o přiznání odkladného účinku se týká výroku napadeného rozhodnutí, z něho lze v projednávané věci dovozovat povinnosti žalované při vyměření poplatků vůči žalobci. Pouze k těmto účinkům rozhodnutí lze vztahovat prokázání hrozící újmy, to však stěžovatelka neučinila.

Nejvyšší správní soud na základě uvedených skutečností dospěl k závěru, že stěžovatelka netvrdila a neprokázala hrozící újmu, která by jí mohla nastat v důsledku výkonu či jiných právních následků napadeného rozhodnutí, jí uváděné důvody se vztahovaly k nepřímým důsledkům, které by mohl závěr krajského soudu vyvolat v jiných řízeních, pokud by se jej žalovaná rozhodla akceptovat. V projednávané věci nebyly zjištěny a prokázány důvody pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti ve smyslu § 73 s. ř. s., ve spojení s § 107 s. ř. s., Nejvyšší správní soud proto návrhu stěžovatelky nevyhověl.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 28. března 2013

Mgr. Daniela Zemanová
předsedkyně senátu